

MIKE GOLDBY *CORE EXPOSED*

April 23rd - June 6th, 2015

Gros plan sur l'individu. Approchez-vous de l'un d'eux et écoutez la voix humaine qui s'estompe. Son intensité donne naissance à des forces qui le dépassent. D'autres intensités prennent sa place. Le sujet moderne est soumis à des règles. Nous avons cédé à des stratégies désintéressées dans notre vie intérieure, à l'exception de la valeur d'usage du potentiel. Nous avons perdu le combat pour nos identités. Nous avons été créés de l'extérieur vers l'intérieur, la personnalité est désormais une question de formatage propre dans un paysage cosmopolite d'objets vides qui s'attachent à nous et ne peuvent pas être secoués. Nous sommes exposés à l'objectif de consumérisme de masse mondialisé, et il pénètre en nous tel un virus. Il commence à se reproduire de l'intérieur. Nous adoptons une alimentation spécifique, des régimes physiques, des traitements cutanés en lotion ou en tissu. Des iconographies étrangères, créées à partir de statistiques d'études de marché et débattues en salles de réunion, deviennent nos définitions du moi jadis plurivalent : le moi le plus fort, le moi le mieux habillé, le magnifique moi. Nous sommes à la fois la démographie au sens large et l'individu en concurrence. L'individu, en dissolution et en devenir, dans un système superficiel au-delà de sa fabrication. Soumettez-vous si vous voulez poursuivre.

Voici les objets dépossédés d'un monde en guerre, se noyant dans un système de capitalisme mondial et de kleptomanie. Les parfums, le sport et les marques de soins pour la peau atomisent le corps et neutralisent sa potentialité intrinsèque. Des produits stylés et leur positionnement visuel stratégique créent des images ambitieuses de modes de vie à acheter, à entretenir et à réaliser dans la sueur et la douleur. Les coureurs habillés exclusivement en Nike se regroupent après deux heures de course à Soho. Ils comparent leurs temps et leurs données sur leurs applications de suivi de distance. L'estime de soi est définie par nos excédents et nos déficits sur un marché dont les images constituent la devise, et toujours en relation avec les personnes qui nous entourent. Au festival Coachella, les adolescents boivent du jus pressé à froid et fument du menthol, nostalgiques d'un utopisme de l'amour libre et se regardant les uns les autres d'un œil suspicieux. Entretemps, le sang coule dans la lutte pour la survie de l'humanité. La lamentable jeunesse, vêtue de grenouillères mécanisées, doit protéger les débris de la société. Le nouveau régime d'un biopouvoir superficiel nous impose des exigences impossibles à respecter, et crée une gamme de produits pour combler le fossé. Nous sommes perdus dans un processus de transformation ; un processus inachevé et alimenté par les douleurs désirées et ce que l'on appelle les plaisirs de l'autoperfection. La soumission à cela nous rend fonctionnels et intégrés.

Mais où sommes-nous ? Où est la Terre ?

Michael Pace

MIKE GOLDBY

CORE EXPOSED

April 23rd - June 6th, 2015

Close in on the individual. Catch up to one, and hear the human voice is fading. Its intensity is yielding to forces beyond itself. Other intensities are taking its place. The modern subject is under rule. We have surrendered to strategies disinterested in our inner life except for potential use-value. We have lost the struggle for our identities. We are created from the outside in, personality now a question of proper formatting in a cosmopolitan landscape of empty objects that attach themselves to us and cannot be shaken. We are exposed to the objective of globalized mass-consumerism and like a virus it penetrates us. It begins to reproduce itself from within. We adopt specific diets, physical regimes, treatments of the skin in lotion or fabric. Alien iconographies, created from market research statistics and discussed in boardrooms, become our definitions of the once-multivalent self: the fittest I, the best dressed I, the beautiful I. We are simultaneously the demographic at large and the individual in competition. The individual, dissolving and becoming, in a superficial system beyond his making. Submit if you want to continue.

These are the dispossessed subjects of a world at war, drowning in a system of global capitalism and kleptomania. Perfume, athletic, and skin care brands atomize the body and neutralize the potentiality within it. Stylish products and their strategic visual placement create aspirational images of lifestyles to be purchased, maintained, and achieved through sweat and pain. Runners dressed exclusively in Nike huddle after a two-hour run in Soho. They compare times and data on their Distance Tracking Apps. Self-esteem is defined by our surplus and deficit in a market currency of images, and always in relation to those around us. At Coachella teens drink cold-pressed juice and smoke menthols, wistful for a free love utopianism and eyeing each other suspiciously. Meanwhile, the fight for humanity's survival bleeds through. Woeful youths stuffed in mechanized bodysuits must protect the broken remnants of society. The new regime of a superficial biopower makes impossible demands of us, and creates a product line to bridge the gap. We are lost in a transformative process; one unfulfilled and fueled by the desired pains and so-called pleasures of self-perfection. Subjection to this makes us functional and integrated.

But where are we? Where's Earth?

Close in on the remains of our essential selves. A signal coming through collapsing endless waves. Hear the scrambled messages of our newfound subjectivities. These sets of images are variables. Specific translations in a new closed system of identity formation. They could be replaced with others. It's all context and relevance. It's all success or fall behind, but something pushes through untouched. The core survives this onslaught, and beneath its superficial carapace, it is struggling to make images of its own.

Michael Pace

MIKE GOLDBY *CORE EXPOSED*

April 23rd - June 6th, 2015

Kom steeds nader tot het individu. Als je er één inhaalt, merk je hoe de menselijke stem vervaagt. Zijn intensiteit moet het afleggen tegen krachten die ver daarbuiten liggen. Andere krachten nemen zijn plaats in. Het moderne subject wordt onder heerschappij gebracht. We hebben ons overgegeven aan strategieën die geen interesse hebben in ons innerlijke leven, behalve dan in de potentiële gebruikswaarde ervan. We hebben de strijd om onze identiteiten verloren. We worden van buiten naar binnen toe gecreëerd, waarbij onze persoonlijkheid afhankelijk is van een correcte opmaak in een kosmopolitisch landschap vol lege objecten, die zich aan ons hechten en niet kunnen afgeschud worden. We worden blootgesteld aan het doel van de wereldwijd verspreide massaconsumptie, dat in ons binnendringt als een virus. Het plant zich van binnenuit voort. We maken gebruik van specifieke diëten, fysieke regimes, en huidbehandelingen met crèmes of materiaal. Vreemde iconografieën, ontstaan uit de statistieken van marktonderzoek en besproken in vergaderzalen, worden onze definitie van het eens zo polyvalente zelf: de fitste ik, de best geklede ik, de mooie ik. We zijn tegelijkertijd de demografie in het algemeen en het wedijverende individu: een langzaam verdwijnend, wordend individu, binnen een oppervlakkig systeem dat boven hem uit wordt geconstrueerd. Om door te gaan is onderwerpen noodzakelijk.

Dat zijn de beroofde onderdanen van een wereld in oorlog, verdrinkend in een systeem van globaal kapitalisme en wereldwijde kleptomanie. Parfummerken en atletische en huidverzorgingsproducten atomiseren het lichaam en neutraliseren zijn innerlijke kracht. Stijlvolle producten en hun strategische visuele plaatsing creëren begeerlijke voorstellingen van levensstijlen die met bloed, zweet en tranen gekocht, onderhouden en bereikt moeten worden. Uitsluitend in Nike geklede joggers staan samen in een onderonsje na een twee uur lange ren in Soho. Ze vergelijken de tijden en gegevens op hun Distance Tracking Apps. Onze eigenwaarde wordt bepaald door ons teveel en tekort aan een munteenheid van afbeeldingen en wordt steeds gezien in verhouding met de mensen rondom ons. Op het Coachella-festival drinken tieners koud geperst sap en roken mentholsigaretten, terwijl ze verzuchtend hopen op de utopie van de vrije liefde en elkaar achterdochtige blikken toewerpen. Ondertussen blijft de overlevingsstrijd van de mensheid doorschemeren. Jammerlijke jongeren in mechanische bodysuits gepropt, staan in voor de bescherming van de gebroken resten van onze samenleving. Het nieuwe, door een oppervlakkige biomacht geleide, regime stelt onmogelijke eisen aan ons en creëert een productlijn om die kloof te overbruggen. We lopen verloren in een herscheppend proces, dat onvervuld blijft en gevoed wordt door de verhoopte pijn en zogenaamde geneugten van de zelfvolmaaktheid. Ons hieraan onderwerpen, maakt ons tot functionele en geïntegreerde wezens.

Maar waar zijn we? Waar is de aarde?

Als je dicht bij de resten van ons essentiële ik raakt, bemerk je een signaal dat eindeloze golven doet instorten. Luister naar de vervormde berichten van onze pas ontdekte subjectiviteiten. Deze afbeeldingen zijn variabelen: specifieke vertalingen in een nieuw gesloten systeem van identiteitsvorming. Ze zijn vervangbaar door anderen. Alles hangt af van context en relevantie. Alles hangt af van succes of achterblijven, maar toch breekt iets onaangetast door. De kern overleeft deze aanval en werkt er onder zijn oppervlakkige korst hard aan zijn eigen afbeeldingen te maken.

Michael Pace